

[Finansministeren]

I øvrigt vil jeg gerne om fremskridtspartiets ændringsforslag sige, at det savner enhver logik. At stille ændringsforslag til et lovforslag, som man ikke under nogen omstændigheder vil stemme for, kan kun tages som et nyt udtryk for fremskridtspartiets obstruktionspolitik. Jeg tillader mig at gå ud fra, at fremskridtspartiet er klar over, at ændringsforslag ikke kan vedtages, medmindre selve lovforslaget bliver vedtaget, men man kan godt komme lidt i tvivl om det, når man læser bemærkningerne til fremskridtspartiets ændringsforslag.

Med hensyn til fremskridtspartiets bemærkninger om, at stoppet for udlændinges køb af danske statsobligationer vil udløse alskens omgørelser og uønskede bivirkninger og ekstra gold administration, kan jeg sige, at det er regeringens og Nationalbankens bestemte vurdering, at med den udformning, som dette indgreb har fået, vil det være nemt at administrere, og mulighederne for omgørelse vil være minimale.

Det er ærlig talt lidt uklart, hvilken situation fremskridtspartiet tænker på med sine bemærkninger om, at der vil være en kursgevinst til fordel for landet forbundet med, at obligationerne er solgt til udlændinge til høje priser på nuværende tidspunkt og så senere købes tilbage til en lav pris. Hvis fremskridtspartiet tænker på den situation, hvor obligationerne er solgt til udlandet i en periode med ro omkring kronekursen og så senere strømmer tilbage under valutauro med fald i kursen til følge, så er det rigtigt, at der kan blive tale om en kursgevinst, men denne situation er bestemt ikke ønskværdig, for den vil indebære et tilsvarende dræn på valutareserverne, som i en sådan situation tillige kan være presset af de private kapitalbevægelser.

Hvis fremskridtspartiet derimod med sine bemærkninger tænker på valutakursgevinst eller sparet valutaudgift, så vil en sådan gevinst forudsætte, at den danske krone i mellemtiden er devalueret, og at devalueringen ikke er opvejet af kursstigninger på papirerne mellem købs- og salgstidspunktet. Men det må antages, at udlændinge i tilfælde af forventning om en dansk kronejustering netop vil søge at tilbagesælge papirerne før en eventuel justering, og dermed opstår der ikke nogen valutakursgevinst for staten.

Jeg kan heller ikke se nogen fordel i en forøgelse af statens kroneforpligtelser over

for udlandet på bekostning af lån i udenlandsk valuta. Vilklårene i bred forstand for statskroneobligationer skal kunne fastlægges ud fra hensynet til det, der er formålet med låntagningen, nemlig at inddrage overskydende likviditet i den private sektor, og statens udenlandske låntagning sker altså mest hensigtsmæssigt, mest fleksibelt og, hvad jeg også troede fremskridtspartiet lagde vægt på, mest billigt ved emissioner og lånoptagelser på de udenlandske kapitalmarkeder i udenlandsk valuta.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det for regeringen og Nationalbanken har været afgørende ved den trufne beslutning, at salget af statsobligationer til udlandet direkte modvirker hensigterne med den indenlandske lånepolitik. Men det er da ikke på nogen måde en overraskelse for mig, at fremskridtspartiet også for så vidt angår dansk pengepolitik mener, at det er et naturligt led i dets øvrige virksomhed at optræde som sabotører, for at referere til hr. Glistrups udtryk.

Med hensyn til hr. Freddy Madsens bemærkninger skal jeg sige, at den restriktion, der her er indført, har vi kunnet gennemføre i henhold til gældende regler, uden at der er nogen som helst risiko for sanktioner. Det samme ved hr. Freddy Madsen udmærket ikke er tilfældet for så vidt angår importrestriktioner. Påstanden om, at regeringens statslånspolitik, der f. eks. i 1978 bestod i, at staten via statslånene ikke sugede mere op end $\frac{2}{3}$ af det, som statens underskud skabte likviditetsmæssigt grundlag for, at det skulle have påvirket den lange rente i ugunstig retning, kan jeg helt afvise.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan bekræfte, at fremskridtspartiet gerne vil være sabotør, når det drejer sig om den politik, finansministeren fører. Logikken ligger i, at vi gerne vil forsøge at forbedre de dårlige lovforslag, som vi frygter bliver vedtaget nu om et lille øjeblik. For os er det ganske logisk.

Vi synes, at afslaget til rederne har en naturlig sammenhæng med diskussionen om offentlige lånoptagelser for nogle og tredive milliarder kroner, og jeg forstår da også, at finansministeren syntes, det var rimeligt at drage det ind i debatten, siden jeg fik et svar på det.